

N:o 6.

GÖTEBORG.
Joh. Olssons Efr. Boktr.
1911.

Juni 1911.

Äges af:
Svenska
Brandmänna-Förbundet.
Utkommer en gång i mån.

Redaktör och utgivare:
Öfverbrandmästare
ERIK BLOMGREN,
Göteborg. Tel. 71.

Prenumerationspris:
Kr. 2: 75 för år. Lösn. 25 Öre.
Annonspriiser:
Å omslaget 50 Öre, 3 blad mell.
text 80 Öre, i texten 1 kr. pr. em.
och spalt

Årsmöten.

Skånska Brandkårsförbundets årsmöte äger rum den 1 och 2 juli i Trelleborg, hvarvid följande föredrag komma att hållas: »Om eldsolyckorna på landet», af vice chefen för Marieholms frivilliga brandkår, källarmästare Alfr. Bengtsson. »Om motorsprutan i eldsläckningsväsendets tjänst», af ingenjör C. G. Krakau, Malmö. »De frivilliga brandkårens i nationell belysning», af agronom G. Eliasson, Svalöf. »Tillverkningen af eldsäkra halmtak» af fanjunkare S. A. Dencker, Landskrona. Dessutom komma följande ämnen att diskuteras: »På hvilka sätt kunna de frivilliga brandkårens på landsbygden ekonomiska läge bäst tryggas?» Inledare: brandchefen löjtnant H. Fogelklou. »Utföras de brandsyner, som brandstodsbolagen föreskrifva, på ett sådant sätt, att det med dem afsedda ändamålet uppfylles?» Inledare: chefen för Wä frivilliga brandkår, folkskollärare L. Fredriksson. »Om de frivilliga brandkårens eldsläckningsredskap». Inledare: chefen för Teckomatorps frivilliga brandkår, förvaltare Carl P. Alburn. »Om räddning af djur vid eldsvådor». Inledare: distriktsveterinär M. Linde, Hvellinge.

Till föredragen och diskussionerna inbudas alla, som intressera sig för förbundets sträfvanden.

* * *

Svenska Brandchefsöreningen kommer att hålla sitt årsmöte i Örebro den 7 och 8 nästkommande juli. Ur programmet för mötet kan anföras följande: Föredrag kommer att hållas »Om rägnvattensledningarna i Örebro», af byggnadschefen, löjtnant K. Hallén; »Om tryckförluster i slangar och dessas beräkning»; »Om bensin och dess förvaring», af ingenjör Th. Thorngren samt »Om huru den allmänna (värnpliktiga) brandkåren bör vara ordnad i städer, där sådan är föreskrifven såsom reserv till fast brandkår», af brandchefen K. Pettersson, Nyköping. Förevisningar och prof kommer att äga rum med lifräddningsredskap, ång-, motor-, handkrafts- och kolsyre sprutor. Dessutom kommer att företagas jämförande brandprof af yttertak af olika material. Bland de till mötet inlämnade motionerna märkas från brandcheferna O. von Malmberg och R. Mossberg angående förändring af stadgarna gäende ut på att låta »ävensom andra af brandsläckningsväsendet med hvad därtill hörer intresserade personer» än blott brandchefer och vice brandchefer eller därmed jämförligt brandbefäl vinna inträde i föreningen.

Endast föreningsmedlemmar få bevisa mötet och kommer det dessutom att upptagas en särskild sammanträdesafgift å 3 kronor.

Eldsvådorna å Skånes landsbygd 1909.

Enligt af brandförsäkringsbolagen Skandia, Skåne, Norrland, Fenix, Victoria och Tor, Allmänna brandförsäkringsverket för byggnader å landet och de ömsesidiga brandstodsbolagen i Skåne, utom två, beredvilligt lennade uppgifter uppgingo de af dessa bolag lämnade brandskadeersättningarna för eldsolyckor i landet i Skåne under år 1909, till i rundt tal kr. 1,150,000, utbetalda för 279 eldsvådor. Då uppgifter ej affordrats de i vårt land arbetande utländska försäkringsanstalterna och af de inhemska några ställt sig afvisande till begärda upplysningar inses, att eldsvådorna och brandskadeersättningarna utgöra ett vida högre antal och belopp.

Orsakerna till eldsutbrotten i de ofvan nämnda 279 fallen angifvas vara följande: soteld 54, bristfälliga rökgångar 50, okända anledningar 48, åskslag 42, ovarsamhet med eld och ljus 18, barns lek med eld 13, mordbrand 10, lokomobilier 9, öfverhettade eldstäder 8, antändningar från eldsvådor i närbelägna hus 7, exploderande eller kullslagna lampor 5, vardslöshet med glöder och aska 4, explosioner af fotogenkök och acetylengasverk 3, cigarrökning 3, själfantändning i hafre 2, fel å elektrisk ledning 1, friktion i en maskin 1 och eldsanläggning af vansinnig 1.

De största brandskadeersättningarna ha utbetalts för sådana eldsvådor, som förorsakats af soteld, därefter komma bristfälliga rörledningar och okända anledningar, af hvilka icke så få antagas vara mordbrand.

Enligt försäkringsinspektionens underdåniga berättelse till k. mt beträffande försäkringsväsendet i riket år 1909 uppgingo de af inhemska och i vårt land verkande utländska försäkringsanstalterna utbetalda brandskadeersättningarna för eldsvådor i Sverige nämnda år till fullt 11 millioner kronor. Jämför man denna summa — 11 millioner kronor — med den här förut nämnda, med säkerhet kända minimisumman af utbetalda ersättningar för eldsolyckorna i provinsen — kr. 1,150,000 — finner man, att enbart eldsvådorna på landsbygden i Skåne under år 1909 kräft mera än $\frac{1}{10}$ af hvad som utbetalts för eldsvådor i hela riket.

Sprid

Svensk Brandkårs-Tidning!

Om eldfarligheten hos under uppförande varande byggnader med betonginredning.

Eldfaran hör alldeles säkert till de onda ting, som aldrig kunna allgänsas ur världen. Mycket kan visserligen göras och har i själva verket också gjorts till dess minskande, men å andra sidan ser det jämväl ut, som om elden icke heller skulle sakna utvägar att göra nya landvinningar, då det gäller det af honom bedrifna förstörelsearbetet. Så, för att taga ett exempel, uppstå ständigt och jämt nya industrigrenar, för hvilkas utöfvande erfordras rumförhållanden och en eldfarlig handtering, hvarom man förut knappast hade någon aning. Men äfven beträffande byggnaders uppförande har man börjat iakttaga förfaringsätt, tack vare hvilka dessa, om de och slutligen blifva nog så eldsäkra, dock under uppföringstiden utgöra en afsevärd fara för hela sitt grannskap. Det är nämligen som känt ingenting ovanligt alls, att nybyggnader nu för tiden omgifvas med ett lädomhölje till flere våningars höjd, oakadt det för öfrigt på den plats, där de stå, är förhjudet att bygga af trä. Och kastar man en blick innanför, så mötes ögat formligen af en urskog af spiror och bräder, hvilka erfordras som stöd vid cementerings- eller betongarbetets utförande. Att temperaturen ofta har en tropisk anstrykning gör saken förstås blott så mycket betänkligare. Det är väl påtagligen så, att systemet utgör en länk i den allmänna utvecklingen och måste sålunda helt enkelt tolereras, men dess tillämpande innebär i alla fall i sig ett sådant farlighetsmoment, att brandkären på inga villkor får lämna detsamma ur sikte hvarken med hänsyn till sin egen utrustning eller i afseende å de säkerhetsåtgärder, som på platsen i fråga bör vidtagas, såsom upprätthållandet af en effektiv vaktgröning samt uppställandet af dugliga eldsläckningsinrättningar.

För att visa att det ofvansagda ingalunda utgör blott och bart teoretiska fantasier må här bland eldsvådor, som inträffat i byggnader af anförda slag, återgifvas beskrifningen öfver en brand, som för något år sedan timade i Frankfurt am Main. Det heter om denna:

I en af stadens mest trafikerade delar, inför ögonen på talrika förbipasserande och så att säga mellan händerna på vid bygget arbetande utbröt en eldsvåda, som genast tog omfattning af storbrand. I brandställets omedelbara närhet fanns ett brandskap, närmaste brandstation hade endast ungefär 600 meters väg att tillryggalägga, och dock måste brandkären under en afsevärd tid arbeta med 8 slangledningar, innan man lyckades dämpa elden. Det gåtfulla vid branden förhöjes därigenom, att

objektet var en till ungefär halftva 1:sta våningens höjd uppförd byggnad af armerad betong.

Huru elden uppkommit, har man ännu ej lyckats konstatera. De vid bygget sysselsatta arbetarne sågo sig plötsligt omgifna af lågor och voro glada, att de med kvarlämnade af verktyg och de kläder, de icke använde under arbetet, kunde rädda lifvet.

Gatan, som på detta ställe är c:a 30 meter bred, var vid brandkårens ankomst alldeles folktom i brandställets närhet. Lågor och strålvärme höllo de nyfikna på vederbörligt afstånd. Öfriga gator, som omgäfvö brandstället, voro endast resp. 6, 7 och 12 meter breda. Faran för en större brandkatastrof var sålunda öfverhängande.

Hvad brann då i detta nybygge af armerad betong? Intet annat än det trävirke, som alltid finnes i ett dylikt bygge, innan detta är färdigt. Detta trävirke, som med alla sina talrika taken stödjande pelare liknar en tät skog, gör, att det hela förhåller sig vid en brand på samma sätt som de bål, hvilka man väl känner till från alla demonstrationer af handelsläckningsapparater. Enda skillnaden var här, att man stod framför ett eldhaf, utbredt öfver 716 kvadratmeter.

Påfallande var trävirkets lättändlighet. Trots det att det legat hela vintern på tomten och ofta blifvit genomvätt, brann det, som om det varit omsorgsfullt preparerad för att hastigt förbrinna. Och till och med förskalningsbräderna, som dock på ena sidan voro i beröring med den fuktiga betongen, brunno lika lustigt som det fristående trävirket.

(Brandluren).

En ny metod att skydda fotogén- och bensincisterner mot eldfara.

Herrar Merryweather & Sons hafva nyligen utfört en anläggning enligt en ny metod till skydd mot eldfara för cisterner, innehållande eldfarliga vätskor. Etablissemnet, tillhörande ett framstående fotogénbolag i Norra England, består af 7 stora cisterner. En pump, drifven af fotogénmotor, för upp vatten till ett rörsystem öfver och omkring taket å hvarje cistern. Ett rör löper rundt cisternens öfverkant, och detta rör är försedt med hål å lämpligt afstånd från hvarandra. Hålen äro så placerade, att när pumpen börjar arbeta, vattent under starkt tryck tvingas genom hålen och träffar cisternens yta i omkring 45 graders vinkel, hvar efter det nedströmmar utefter cisternens cylinderr-

formade sida, bildande därvid en fullständig vattenbetäckning, hvilken afkyler cisternen. För den händelse eld utbryter i närheten af cisternerna, torde ett sådant skydd otvivelaktigt vara af stort värde. Vattentillgången kan regleras, så att pumpens hela effekt kan koncentreras på en eller några få cisterner i enlighet med föreliggande behof.

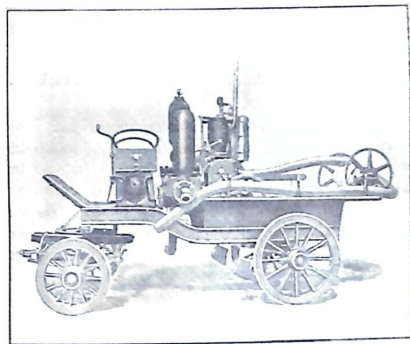
Mycket tillfredställande resultat erhöles vid afprofnigen. Afståndet från pumphuset till den längst bort belägna cisternen är omkring 150 meter, och hvarje cistern är 9 meter hög. Några få sekunder efter pumpens igångsättning strömmade vattent ned utmed cisternens sidor.

(Gjallarhornet).

Mot skogseldarna.

Norrlandskomitéen torde inom närmaste tiden komma att framlägga ett förslag till förekommande af skogsbrand. Förslaget är i hufvudsak grundadt på ett af domänstyrelsen i frågan framlagdt utlåtande.

Motorsprutan "MERIT"

5 hkr.

Lättskött och absolut tillförlitlig.
Driftkostnad c:a 25 öre pr timma.

Uppfordrar 600 lit. vatten pr minut med en 25 met. vägrät, 20 met. lodrät stråle.

C:a 4 minuter för igångsättning.

A.-B. Fredr. Wagner.

Motoraafdelningen.

Göteborg.

Stockholm.

Malmö.

Här föreslås bl. a. en bestämning att hvarje kommun på landet, där skogar af betydighet finnas, delas i rotar och hvarje sådan förestås af en brandfogde med lön och befogenhet att utöfva förman-skap vid eldsläckning af skogseld samt tillsyn af de till förekommande af eldfara i skog gifna föreskrifterna. Vidare föreslås skälig ersättning för biträde vid skogsäckning.

Äfven föreslås förbud att under tid, då stark torka råder eller under stark bläst verkställa sve-dning eller annan bränning, så att skogseld där-af kan befaras uppstå. Hvad särskildt vidkom-mer faran för antändning af skog genom gnistor af lokomotiv, föreskrifves skyldighet för järnvägsför-valtningarna å de sträckor, där eldfara genom järn-vägsdriften under torr väderlek för omgivande skog är stor, hålla förstärkt personal försedd med eld-släckningsredskap; för k. bhfde att i trängande fall rekvirera militärhjälp.

Komitén har äfven haft under öfvervägande ett förslag om anläggning af brandtorn i de mera skog-rika kommunerna, hvarifrån man håller utkik öfver skogarna och ögonblickligen slår allarm om fara för eld är öfverhängande.

Brand- och ambulansväsendet i Stockholm under förra året.

Stockholms stads statistiska kontor har i da-garna utgifvit en berättelse angående Stockholms brand- och ambulansväsende under 1910. Af be-rättelsen framgår bl. a. att brandkåren alarmerats 214 gånger, däraf 28 gånger för soteld. De under året utbetalade eller fastställda brandskadeer-sättningarna utgjorde 225,212 kr. mot 217,840 kr. året förut. Den motsvarande totala försäkringssum-ma för den egendom, som lidit skada, uppgick till 26,864,430 kr.

Den väglängd, som af brandkåren tillrygga-lagts under färd på grund af gjorda alarmeringar, har uppgått till 718,7 km. Tiden, som användts för färd till och från eldsvådor samt släckning, har utgjort 158 timmar eller i medeltal 44 minuter för hvarje utrykning. Inalles hafva 20 personer drab-bats af olyckshändelse i samband med eldsvådor. Af dessa hafva 10 personer varit utsatta för fara, som dock blifvit afvärd före brandkårens ankomst, och af de öfriga hafva 3 omkommit.

Antalet sjuktransporter med ambulansvagnarna har uppgått till 750. Anledningarna till utryc-ning ha i 376 fall varit olyckshändelser, i 274 fall plötsliga sjukdomar och i 62 fall själfmordsförsök. Vagnarna ha tillryggalagt 3,770 kilometer under en sammanlagd tid af 458 timmar.

Kostnaderna för brand- och ambulansväsendet uppgingo till 458,068: 40 kr. Efter afdrag för inkomsten af vaktgöring å teatrar, ersättning för djurtransporter, försälda inventarier m. m. med 11,635: 94 kr. samt bidrag från brandsäkerings-anstalter med 50,000 kr. blifva stadens nettokost-nader 396,432: 46 kr., häri dock ej inberäknadt hyra, underhåll m. m. för byggnader äfvensom ränta å inventarier. Brandkårens eldsläckningsmateriel, hästar, inventarier m. m. bokfördes vid årets slut till 263,578 kr., förutom brandtelegrafens appa-rater och ledningsnät, bokförda till 110,790: 86 kr., således inalles 374,368: 86 kr.

Den af Svenska Brandmannaförbundet till Sven-ska Brandchefsföreningen gjorda framställningen om att brandkårspersonalens löneförmåner måtte inta-gas i brandchefens årsberättelse, har inte beaktats i Stockholm.

Ordet fritt.

Hvad Svenska Brandmannaförbundet åsyftar.

Därom talar ju dess stadgar, men ändå kla-rare blef dess syftemål framhållet vid förbundsmö-tet i Stockholm den 28 och 29 april. Det är med glädje man konstaterar att förbundets arbete vun-nit och helt säkert skall vinna ännu mera förstäl-se af såväl brandkårens befäl som af den stora allmänheten. Längre nog har brandmannayrket varit försumpadt och har ansetts godt nog å hvilken individ som helst, som i brist på bättre kunnat för tillfället få anställning vid en brandkår.

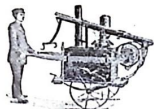
Heder därför åt de män som tog initiativet till brandmannaförbundets bildande och därmed tog första steget mot ett stort mål: brandmännens och brandmannayrkets höjande! Vi skola hoppas att dessa män ej skola förtröttnas i sin sträfvan genom en eller annan motgång, utan se bort från småak-tigheterna och blott följa parollen: framåt och uppåt för vårt yrke!

Under allt reformeringsarbete gör sig gifvet-vis meningsskiljaktigheter gällande. Alla tro sig hafva rätt och ingen orätt. Människan är ju född till strid och hon vill strid. Under stridens värsta hetta gäller det dock att undvika de svåraste stö-tenarna, man bör söka efter medelvägen. Men för att uppnå denna måste man hafva något att enas om, att samlas omkring. Brandmännen be-höfva numera ej vara villrådiga, ty de hafva sitt förbund.

Hvad är väl ett förbund? Enligt min enkla åsikt är det någonting ädelt, stort och heligt, in-

Henrikssons Handkrafts-Sprutor

Tillverkas endast hos

A.-B. S. Henrikssons Sprutfabrik & Mek. Verkstad

Stockholm :: Ligna :: Sö.

Rikstelefon 6053.

Telegrafadress: **Sprutbolaget.**

för hvilket all trångbröstad småsinthet må falla och blott samhörighetskänslan må göra sig gällande. Med all säkerhet skall brandmännens förbund visa sig välsignelsebringande på mågahanda sätt, både för dem själva och för allmänheten. Många af de brandmän som tagit sitt yrke mera lättvindigt skola helt säkert genom förbundets målsmedvetna arbete börja inse sitt eget värde. I den mån som själfmedvetandet hos oss brandmän växa, skall också vår ansvarskänsla växa och vi skola inse, att vi genom vaksamhet och nit kunna rädda stora nationella värden, liksom våra medmänniskors lif ofta i farans stund äro beroende af vårt mod och vår snabbhet. Vi skola inse att hvar och en af oss är en kugge i det stora samhällshjulet, en kugge, som då hjulet svänger rundt är att räkna med.

Vi brandmän ha ett både ansvarsfullt och farligt yrke, men för den som med lif och lust omfattar det, är det ett härligt yrke. Hvad en äkta brandman känner då han rycker ut till eldsvåda och ser lågorna flamma framför sig, kan knappast beskrivas. Han känner sig som ett otåligt barn, som ej lärt sig vänta; han skulle vilja flyga fram för att kunna uppta striden. Vi få dock ej glömma att elden är en värdig motståndare, som lätt kan bli oss öfvermäktig, om vi rusa åstad utan beräkning. Det skulle kunna hända att vi då i stället för segrande finge stå där som besegrade. Lifvet är en dyrbar gåfva, som ingen onödigtvis får sätta på spel, såvidt det ej gäller andra människors lif, ty då får en brandman ej tveka ett ögonblick att våga sitt eget.

Enligt min åsikt böra vi med all kraft och energi arbeta på att ur vårt förbund få bort alla dåliga lidelser och element och söka väcka till lif det högsinta och goda. Taga vi detta som regel för våra handlingar, så ha vi rätt att fordra allmän aktning för det yrke och den kär vi tillhöra. Vi kunna då äfven påräkna förstäelse och tillmötesgående af våra öfverordnade då vi möjligen framställa några kraf till vår egen fördel. Ingen hus-

bonde torde vilja mista en god tjänare såvida hans fordringar rör sig inom rimlighetens gränser.

Det är dock ej alltid det rent materiella som spelar hufvudrollen. I bland vill nog ärelystnaden ha ett ord med, särskildt inom institutioner med beföringssystem. Helt naturligt söka då alla med en liten smula ärelystnad att bli något mera än blott och bart underordnad och det är äfven rättvist att en intelligent och skötsam person kommer upp.

Om jag uppfattat brandmannaförbundets åsikter rätt, så ha brandmännen i detta fallet stora vyer, i det de genom energi och målvetenhet söka arbeta sig upp till den högsta graden inom sitt yrke. Att ej alla kunna nå det, äfvensom att många af oss sakna de egenskaper som måste vara förnöda med en högre befattning, är ju uppenbart. Detta bör dock ej afhålla någon ifrån att försöka. Hvar och en är ju sin lyckas smed, och den som intet vågar vinner heller ingenting.

C. L - m.

Plats har begärts för nedanstående:

Brandchefstillsättningarna.

De senaste tillsättningarna af brandchefer ha för brandmännen haft sitt alldeles särskilda intresse och ha af dem, utefter hela linien, motsetts med en viss spänning. Detta icke minst för att få se hvilket som af vederbörande samhälls-representanter värderas högst: rangen eller yrkesskickligheten, ty därpå är helt naturligt de nitiska och framåtsträfvande brandmännens häg och lust för sitt yrke i hög grad beroende. Sättes rangen i främsta rummet och de framåtsträfvande och dugliga män, som ej varit i tillfälle att erhålla någon högre samhälls-rang, ej vinner ringaste förstäelse eller uppmuntran, då blir det helt säkert dåligt beställt med tjänstenitet och fackstudierna, till skada för både brandväsendet och samhället.

Bland de sökande till de senaste platserna funnos nämligen flera i sitt yrke tränade och bemärkta brandmän och det funnos brandmän som icke voro tränade, men i stället voro officerare. Det funnos sökande med stor praktik från landets större städer och det fanns sökande med liten praktik från landets mindre städer. Det funnos sökande som visat stort intresse för brandväsendet och det funnos de som visat helt ringa intresse. Det funnos sökande som kunde lefva på en liten lön och det fanns sökande som säkert *icke kunde* det. För den som i likhet med mig uppställt jämförelser emellan de sökande, har denna täflan, om jag så får uttrycka mig, varit intressant nog.

Hvad som förefaller mig rätt besynnerligt är, att brandmannabanan är så eftersträfvansvärd för herrar officerare. Yrket är ett bland de sämst aflönade som finnes och den som ämnar ordentligt sköta sin tjänst vid brandväsendet, får allt bereda sig på att säga farväl åt det s. k. sällskapslivet.

För sökte endast sådana officerare anställning vid brandkårerna som ej hade utsikt till framgång såsom militärer, men nu tyckas också framstående (?) officerare, som ha en lofvande (?) bana framför sig, lämna sin militära tjänst, för att helt egna sig åt brandväsendet. Detta har åtminstone jag för min del svårt för att förstå, alldenstund de inte ha någon ekonomisk fördel att vänta, utan tvärt om. Inte heller kan det vara äregirighet som förleder dem, ty vid brandkårerna skördas inga lagrar.

Jag skulle därför vilja gifva herrar officerare, de som verkligen äro dugliga och framstående män, det rådet: Stanna kvar vid armén eller flottan, där komma ni till er rätt och där kunna ni vänta er belöning efter förtjänst! Här vid brandkårerna gå ni bara i vägen för de andra officerarne.

Verte.

Förbättring.

Med anledning af en artikel i Svensk Brandkärstidning under sig. Dixi, ber jag, att äfven få yttra ett ord i saken. För det första vill jag till alla delar instämma i nämnda artikel, och sådana behöfves säkerligen många för att kunna få en del städers visa fäder att inse behöfvat och nyttan af en väl organiserad, med hästar och tidsenlig attiralj försedd brandkår.

I många af våra mindre städer och kommun-samhällen betraktas brandväsendet blott som ett nödvändigt ondt, och när någon gång en röst höjes för förbättring af detsamma blir den genast nedstyd anskönt förbättringen vore till hela samhallets, fromma.

Nog ligger det herrar styrande varmt om hjärtat att få försäkringspremierna sänkta och då skall det uppsättas en s. k. fast brandkår; men ack hu-

rudan? Kände våra försäkringsbolag det ohållbara inom en dylik institution voro de nog ej villiga att i första hand sänka premierna. Lätom oss taga ett exempel: En stad på fem à sju tusen inv. har fått vattenledning och detta är ju det första vilkoret för en förbättring af brandväsendet. Så skall det uppsättas brandkår, hvilket tillgår sålunda: ett par personer utses af Drätselkammaren eller Stadsfullmäktige till brandchef och vice brandchef, personer som kanske ej äga den minsta kännedom om en brandkår eller dess organisation, och dessa skola sedan sätta upp brandkår, och då kan man ju tänka sig resultatet. Kären rekryteras med personer ur skilda klasser och dessa skola sedan för en löjligt liten ersättning utgöra ståtens skydd och värn mot eldfara.

Kommer så kårens utredning och denna består af ett par kärror med slang, ständrör strålrör och samt möjligen en kärra med några längder skarfstegar, hakestege och litet primitiv lifräddningsredskap. I ett af våra större samhällen har jag äfven sett skarfstegarna placerade ute i dufslagsliknande burar. Om detta skall vara praktiskt eller ej skall jag låta vara osagt, men enligt min tanke bör stegarna finnas på utryckningsfordonen. Dessa kärror skola vid eldsvåda af manskapet dragas till brandplatsen och som de i regel äro tunggående är manskapet vid framkomsten uttrötadt och andtrudet så man kan ej begära att de med nödig kraft skall kunna börja angreppet mot elden. Hvarje erfaren brandman vet, att ju större lugn som kan råda vid brandstället ju bättre går arbetet; men är manskapet vid framkomsten till elden utkördt och irriteradt uppfattas och utföras ej de af befilet gifna ordena med nödig snabbhet.

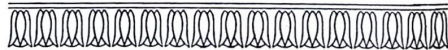
Hvad öfningar vid en sådan kär som här äsytats beträffar, blifva dessa allt för få kanske endast åtta a tio gånger på året och bedrifvas ej med nödig planmässighet.

Man kan därför ej begära att en sådan kär skall kunna uppfylla de fordringar man ställer på en fast brandkår.

Jonsered's Fabrikers Aktiebolag GÖTEBORG

rekommenderar sina tillverkningar af sprutslangar af prima kvalitet.

Försiggår släckningsarbetet vid en eldsvåda bra får chefen beröm och går släckningen dåligt får kåren skulden, ty allmänheten räknar ej med alla vedervärdigheter som en brandkår många gånger har att kämpa mot. Ett stort fel vid en sådan brandkår är också att redskapen ej får den skötsel och tillsyn den bör hafva och befinner sig därför ej i fullgodt skick när den skall användas. På alla de platser jag besökt där sådan brandkår funnits, har jag alltid funnit slangarna smutsiga och sällan eller aldrig omveckade eller lagade, ständrör och strålrör samt öfriga saker af metall ha sett ut som om de aldrig haft kännning af något som helst putsmedel. Placeringen af redskapen på fordonen har varit sådan att det sett ut som man aldrig tänkt sig att den skulle användas vid en eldsvåda. Allt har legat i en behaglig röra, där det skulle vara den mest mönstergilla ordning, ty man måste ju tänka sig att redskapen hvilket ögonblick som helst på dygnet skall vara klar till användning.

Ett viktigt redskap som fattas vid många af våra mindre städers brandkårer är ångspruta. När staden väl fått vattenledning, så anses allan rättfärdighet vara uppfyllt.

Detta framgår bäst af en annons för en tid sedan att en stad utbjöd sin ångspruta till salu på grund af att staden fått vattenledning. Reflexionerna göra sig själfva!

För våra mindre samhällen, hvilka ej anse sig kunna bära kostnaderna för en helt kasererad kår,

anser jag det alldeles nödvändigt att ett underbefäl och åtminstone tre à fyra man äro fast anställda och kasererade samt de öfriga af kårens manskap ha larmklockor till sina bostäder och arbetsplatser.

Af de *icke* kasererade böra fyra eller fem hvar natt ligga på stationen, ty på så sätt finnes ju alltid en styrka på sex man jämte befäl, färdiga till första utryckning.

När det någon gång inom ett samhälle kommer på tal att reformera brandväsendet, så låter det alltid att det blir för dyrt, men jag tror, att det indirekt betalar sig, ty ju bättre brandväsen ju lägre blifva premierna och för hvarje minskning af dessa, så är det ju en besparing för samhället i sin helhet. Därjämte kunna en del arbeten som staden annars får betala för utföras af brandkåren, såsom körslor, och om det finnes verkstäder på brandstationen, reparationer och dylikt för stadens räkning.

Skötsel af brandtelegrafn och larmledningarne skötas af kårens personal och slipper då anförtros åt någon privatperson.

Vi få därför hoppas att i en ej allt för aflägsen framtid de styrande inom de samhällen som nu äro vanlottade på något effektivt brandväsen måtte vakna upp ur dvalan och försöka göra några förbättringar, sådana som vår på humanitära sträfvan den uppfylla tid kräver!

Intresserad brandman.

Anmärkningsvärda eldsvådor.

Från den stora eldsvådan i Umeå: Under och efter branden.

(U. H. S. D. S.)

En förhärjande eldsvåda i Umeå.

Den 30 sislidne maj vid half 3-tiden på midagen utbröt i Umeå en eldsvåda, som fått en mycket stor omfattning, ödelagt en hel liten stadsdel och hotat andra.

Eldsvådan utbröt i byggmästaren O. A. Sellbergs gård å Norrmalm. Därifrån spred den sig hastigt och fördes in mot staden. Efter halfannan timma hade sex gårdar nedbrunnit. Aktiebolaget Naeslunds möbelfabrik var då starkt hotad, men man hoppades kunna rädda den fastän fabriakens virkesupplag stod i brand. Efter ytterligare en timma hade emellertid både fabriken, dess utställning och brädgård brunnit ned till grunden.

Kavalleriskolan var en stund mycket starkt hotad. Elevernas samtliga tillhörigheter hade förts ut i säkerhet. Ur alla de hus, som hotades, flyttade man ut allt lösöre, som sedan belamrade gatorna och torgen.

Båda regementenas manskap jämte frivilliga brandkåren och allmänna brandmanskapet deltog i släckningsarbetet. Kyrkklockorna klämtade hela eftermiddagen.

Vid 7-tiden kunde elden anses definitivt begränsad. Redan tidigare hade man begränsat dess sträckning i öster, men man befarade att den äno skulle flamma upp längre västerut, ej långt från den plats där elden ursprungligen började. Farhågorna i denna riktning blefvo emellertid ej besannade.

Det område som elden härjade är beläget mellan Stationsgatan och Magasingsgatan i öster samt järnvägen i norr och Skolgatan i söder. Utom Næs-lundska möbelfabriken med utställningslokaler, brädgården, såghuset och plåtslageriverkstaden äro 11 gårdar nedbrunna till grunden samt en gård svårt ramponerad liksom maskinhuset till Næs-lundska fabriken. Ett 20-tal skorstenar resa sig ur ruinhögarna. Den Næs-lundska fabrikenysselsatte 80 arbetare. Anledningen till eldens uppkomst är obe-kant.

De mest intresserade brandförsäkringsbolagen synes vara »Skandia» och »Skåne». »Skandia» har försäkrat firman Næs-lunds bygnader för 86,400 kr. och varor för 105,600 kr. samt tre gårdar för tillsammans 45,500 kr. »Skåne» har i det brunna 25 polier på sammanlagt 119,800 kr., hvaraf byggmästare Sellberg har huvuddelen 59,500 kr. »Norrländ» har försäkringar för inemot 20,000 kr.

Eldsvådor i Sundsvall.

Lördagen den 25 mars kl. 1 e. m. utbröt eld på vinden till ett trevånings stenhus, beläget i hörnet af Stor- och Bankgatorna. Så snart brandkåren utlagt fyra slangledningar från brandpost, dels upp genom trapporna och dels uppför den mek-

stegen, blef den inom en kort stund herre öfver elden. Halfva vinden var då ramponerad och ett därstädes förvaradt pelsvarulager förstördt. Elden hade förorsakats däraf att hetaska tömtes i en trä-låda och uppställdes på vinden. Ett mycket bra sätt att åstadkomma eldsvåda!

*

Den 5 april kl. 10,43 e. m. alarmerades brandkåren för eldsvåda uti Classonska ångbageriet, Vestra Storgatan 41. Då brandkåren anlände till platsen slogo lågorna ut genom vindsfönstret och själfva bageriet såg ut som det varit illuminerat. Fem slangledningar utlades från brandpost af hvilka två drogos upp på taket från gatan, två från gårds-sidan upp till vinden och en in i själfva bageriet. I bageriet släcktes elden på några minuter. Värre blef det på vinden, där lågorna frossade i ett stort lager spisbröd, mjöl, socker m. m. och där man fick ett styft arbete med att flytta undan alla mjöl-säckarna ock bryta upp trossbotten för att få elden släckt.

Af hvad man vid undersökningen angående eldens uppkomst kunnat utröna, så har densamma börjat i torkrummet, där det vanligen råder en rätt hög temperatur. Enligt uppgift har det ofta inträffat att bröd som tappats och fallit ned på tork-ugnen fattat eld. Huruvida elden uppkommit på detta sätt eller genom torrhetta, har ej kunnat afgöras. Anmärkningsvärdt är, att det tillåtits upp-mura nämnda ugn tätt intill takbräder och bjälkar utan att isolera. Visserligen hade man för att vara riktigt säker spikat järnplåt på bräderna, så att där kunde det naturligtvis ej komma i fråga att det skulle kunna fatta eld! Att järnplåt kan hindra en hastigt upplammande låga att antända ett där-med skyddat föremål, kan ej bestridas, men på en plats så ständigt en hög temperatur är rådande utgör den intet skydd, utan tvärt om.

Den skadade fastigheten var försäkrad i Städernas Allm. Brandstodsbolag för 36,000 kr., varulagret i Skåne för 20,000 kr. och öfriga inventarier för 35,000 kr.

*

Den 20 maj kl. 2,30 f. m. utbröt eldsvåda i ett stort tre-vånings trähus vid Fredsgatan, vrenen nr 99.

Elden blef, på grund af tiden för utbrottet, sent alarmerad, hvarför den vid brandkårens ankomst fått sådant omfång att lågorna slogo ut genom flera fönster i öfra våningen, så att de i huset boende i största hast fingo fly, för att rädd-lifvet och lämna sina tillhörigheter i sticket. Ett barn blef i sista stund nedhissadt genom ett fön-ster från tredje våningen före brandkårens ankomst.

Stark blåst rådde vid tillfället till följd hvar-af ett par närliggande bygnader: ett mindre hus

till samma fastighet samt den s. k. »gamla gäst-gifvaregården», voro starkt hotade, men blefvo genom brandkårens energiska och framgångsrika släckningsarbete räddade.

Vid släckningen användes sex slangledningnar, tre från brandpost och tre från en med en elektrisk spruta kombinerad fast ångspruta.

Från tredje våningen räddade brandkåren två personer, hvilka nedtogos på steg. stego.

Själftva släckningsarbetet utfördes på ca 1 1/2 timma.

Hur elden uppkommit har ej kunnat utrönas.

Fastigheten var försäkrad i Städernas Allm. Brandstodsbolag för 25,000 kr.

Oljebrand i Aarhus.

Den 5 juni vid 11-tiden på kvällen utbröt eld i Aarhus oljefabriks stora lagerbyggnad, hvilken innehöll olja och andra brännbara ämnen. Flera kringliggande byar antändes upprepade gånger. Militär biträdde vid släckningen. Hela lagret, som värderas till en million kronor, blef förstörd. Lågorna syntes på flera miles omkrets. Vid half 2-tiden på natten var elden begränsad till lagerbyggnaden. Från denna flöto under branden flera strömmar af brinnande olja ut på gatan, men brandkåren lyckades i tid afvända faran.

Ett nöjesetablissemang i New York nedbrunnet.

Coney Island, New Yorks berömda förlustespark, blef lördagen den 27 maj till största delen förstörd af en förödande eldsvåda.

Elden uppkom i »Dreamland», själftva förlustesparkens, som är berömd genom den klart lysande fyr, som varit synlig från oceanen på många miles afstånd och som var ett tecken för oceanångarna, att New Yorks hamn var nära.

Utom »Dreamland», lades äfven många hotell och förlusteslokaler, hvilka alla voro byggda af trä eller papper maché, fullständigt i aska.

Elden uppstod på natten till lördagen och ännu på lördags förmiddag stego lågorna högt mot skyn.

Fyrtornet, som äfven fattat eld, liknade en väldig fackla, till dess det störtade samman.

Brandkåren stod fullkomligt maktlös, då högtrycksledningen till följd af vattenbrist ej fungerade.

Till följd af det stora afståndet från staden kommo för öfrigt de flesta kärerna till platsen först när branden redan antagit en oerhörd utsträckning.

Tack vare den omständigheten, att elden utbröt sent på fredagskvällen, då största delen af publiken aflägsnat sig, uppstod ingen panik och ingen människa kom till skada.

I parken fanns äfven ett stort menageri, och då man såg att det var omöjligt att rädda djuren undan lågorna, gaf polismyndigheterna genast order om att alla vilda djur skulle dödas.

Lågorna hade redan nätt flera af burarna, och de arma djurens skrin voro ohyggliga att höra.

Inalles nedskötos 146 vilda djur, hvarjämte flera blefvo innebrända innan man hann döda dem.

Svårt hotad var en strax utanför parken belägen barnuppfodringsanstalt.

Med tillhjälp af poliser lyckades man dock föra alla barnen i säkerhet, innan elden fått riktig fart i huset.

De skador, som den förödande eldsvådan anställt, beräknas till omkring tre millioner dollars.

Coney Island har flera gånger för under årens lopp hemsökts af eld, men förlusteslokalerna ha hvarje gång åter blifvit uppbyggda.

Den eldsvåda, som nu ödelagt hela parken, är den värsta, som någonsin förekommit där.

Londons ambulansväsen.

En af Londonboarnes stolthet är den berömda »City-Police-Ambulance», en stor hvitlackerad automobil, som alltsom oftast under ideligt tutande rusar fram genom människo- och vagnsmyllret.

Ambulansväsendet i London ombesörjes af polisen och icke som hos oss och i allmänhet i utlandet af brandkåren. Londons polis består af tvenne från hvarandra i administrativt hänseende skilda kårer, som dock själfallet i allmänhet samarbeta. Den ena är »The City Police» med hufvudkvarter i »Old fewry» och för »City», affärskvarteret, den inre stadens vidkommande.

Den andra afdelningen är »Metropolitan Police» för det öfriga London med förstäder. Hufvudkvarteret för denna afdelning är den kända »New Scotland Yard».

»Metropolitan Police» ambulansväsen är ganska obetydligt. På stationerna såväl som i grönmalade kurar på gatorna finnas en bär, som kan anbringas på en liten vagn, hvilken lätt kan dragas af en man. Tillsammans bildar detta den så kallade »Ashford litter», som bland annat beskrifvits af Kipling. Dessutom finnes det i kurarne en läda med medicamenter och förbandsartiklar.

Rundt om i City finnas anbrakta blåmalade, omkring två alnar höga järnskap med det »Röda korset» och på skåpets dörr står i röda bokstäver »Police Ambulance Call». När ett olycksfall händer och anmäles för en patrullerande poliskonstapel, går denne till närmaste skåp och drager där i en ring, hvarvid hufvudstationen allarmaras. Genom en telefon kan han sedan rapportera hvar olyc-

kan inträffat. Hufvudstationen har sin egen telefontcentral, som för ambulanssystemets vidkommande är delad i tre afdelningar.

City delas i en östlig och en västlig hält och hvardera med sin ambulansstation.

Vid ett besök å en af dessa stationer möter man först den vackra hvitlackerade automobilen, alltid färdig till utryckning. På vagnens sidor är måladt ett rödt kors och Citys vapen samt orden »Police Ambulance» och »City of London». Två fönster med mattslipade rutor upplysa den om dagen och om natten kan den upplysas med hjälp af två elektriska lampor. Äfven för ventilering är väl försjdt. Vagnen innehåller två bårar på längden i den venstra sidan, den ena öfver den andra. På den motsatta sidan finnes en bänk med förbandsartiklar och annat nödvändigt vid olycksfall.

Personalen som användes vid ambulanserna är utbildad af »St. Johns Ambulance Association» ett sällskap som ungefär motsvaras af det internationella Röda korset.

Ambulansväsendet arbetar med en snabbhet och en duglighet, som förskaffat det allmän sympati. Kostnaden för detsamma uppgår till 36,000 kr. årligen.

Förbundsangelägenheter.

Förbundsmärke.

Det vid årsmötet i Stockholm godkända och beslutade Förbundsmärket finnes numera tillgängligt hos undertecknad.

För att förbundet skall kunna till leverantören fullgöra sina skyldigheter, vore det synnerligen önskvärdt att snarast få motse beställningar. Under semestertiden — som nu är inne — då främmande kärer ofta besökas, utgör ju detta vackra och prydliga märke ett synligt bevis på att det är yrkeskamraten som kommer på besök, och bidrager härvid helt naturligt till, att gästen, mera än vanligt, kommer att omhuldas och finna förstälse.

För att expedieringen ej skall blifva alltför vidlyftig vore önskvärdt, om medlemmarne inom hvarje kamratförening insänder en gemensam rekvisition på det antal märken som önskas. Priset är kr. 2: 75 pr styck.

Kassören.

Fotografier

öfver deltagarne i Svenska Brandmannaförbundets årsmöte i Stockholm kunna erhållas till ett pris pr st. af kr. 2,20 för dubbelklitrade och kr. 2: — å enkel kartong genom

Herr **Adolf Edberg**,
Johannes Brandstation, Stockholm.

Brandkårmuseum i Göteborg

har af brandsergeant Carl O. G. Brouzell i Halmstad såsom gåfva emottagit sex stycken fotografier öfver eldsvådor och af brandmästaren C. A. Rosenberg, Borås, en gammal lykta af skinn, för hvilka gåfvor härmed hembäres ett värdsamt tack!

Å Museinämndens vägnar:

Erik Blomgren.

Ordförande.

Brandkårens årsbätelser.

För de oss tillställda tryckta årsberättelserna öfver brandkårens i Stockholm, Landskrona Södertelje och Åbo (Finland) verksamhet under år 1910, få vi härmed uttrycka vår tacksamhet!

Högaktningfullt

RED.

Notiser.

Inrikes:

Tidskrift för brandväsendet har fått ny utgifvare. Tidning för brandväsendet kommer tillvidare att utgifvas af Brandchefen i Sundsvall, kapten G. Hellgren.

Frågan om tidskriftens öfvertagande af brandchefsföreningen kommer att behandlas å dess årsammansträde i Örebro.

Försäkring mot skogseld. Svenska ömsesidiga försäkringsbolaget Skogseld, hvilket i dagarna erhållit k. mts stadfästelse å sin bolagsordning, har till ändamål att försäkra växande skog samt avverkad sådan. Bolaget får icke träda i verksamhet förr än försäkringar till ett belopp af 50 millioner kronor äro tecknade. Om eldsolyckorna något år skulle blifva särdeles stora i landet, får icke större, extra uttaxering ske än högst 2 gånger årspremien. Vid värdering af skogsbrand tillsättes en nämnd, vald af försäkringstagaren och bolaget, och skola båda parterna åtnöjas med gjord värdering.

Bolagets stiftare äro: försäkringsdirektören friherre Rob. von Rosen, Näsbyholm, Lilleskog, inspektoren K. Hellberg, Restad, Vänersborg, nämndemannen och landtbrukaren W. Magnusson, St. Åkre, Örebro, landtbrukaren K. Hesse, Stomshagen, Örebro, och kamreraren och landtbrukaren Ivan Hertz, St. Lund, Lillekog.

Danskarna studera vårt frivilliga brandväsen. Med anledning af planer att i Danmark efter skänkt mönster bilda frivilliga brandkärer på lands-

bygden ha direktörerna för danska allm. brandförsäkringsverket för byggnader på landet, som omfattar 225,000 försäkringar med en försäkringssumma på flera milliarder, i dagarna besökt skanska landsbygden för att studera därvarande brandväsen. I Faxé i Danmark har nylikt bildats den första frivilliga brandkåren efter svensk mönster.

Ny brandordning för Sundbyberg. Särskilda komitérade ha utarbetat förslag till ny brandordning för Sundbybergs köping. Förslaget upptar ej mindre än 64 paragrafer. Till en början föreslås tillsättandet af en brandstyrelse på tre personer, med två suppleanter. I styrelsens förhandlingar skall brandchefen äga rätt att delta utan beslutanderätt. I fråga om brandkårens organisering föreslås att 18 man fast anställas med en reservkår af alla inom köpingen bosatta manliga personer i åldern 20—35 år. Brandkåren skall alarmeras från brandskåpen genom elektriska signalklockor, uppsatta i hvar och ens bostad och arbetsplats. Öfningar skola äga rum minst 12 gånger om året. Utryckning till annat samhälle får ej äga rum utan brandstyrelsens ordförandes hörande.

Krokslätt får ångspruta. Municipalfullmäktige i Krokslätt har beslutat att för en kostnad af \$8,000 kr. låta dels inköpa en ångspruta med tillhörande tillräj samt dessutom använda 500 kr. till spruthusets omdredande.

Afstyrkt decharge. Helsingborgs stads revisorer afstyrka decharge för brandkårens förvaltning. Brandväsendets i staden anslag har överskridits med 13,000 kr., däraf 10,335: 60 komma på brandchefen Brauns falskarier.

Klander mot brandchefen i Umeå. Ut i ett af de efter eldsvådan i Umeå den 30 maj utkomna nummer af Umebladet riktas häftiga angrepp mot brandchefen i Umeå, kapten E. B. Forsgren, för det sätt hvarpå han vid den stora branden ledde släckningsarbetet. Tidningen yrkar, att brandchefen måste afgå. Hvad som saknades vid släckningsarbetet, säger tidningen, var ledning, öfning och kändedom af brandposterna. Man drog ut slangar från en långt bort liggande brandpost, och då slangarna ej nådde fram — sprang man från dem och återkom efter omkring tio minuter, sedan man sökt rätt på en brandpost på betydligt närmare håll. Alla brandsegel kastades i början upp så att säga i lovert från elden, och från den sidan riktades också alla strålar mot det brinnande huset, medan ingen eller allt för ringa uppmärksamhet ägnades läsidan, de i vindriktningen liggande husen. Först sedan elden fastnat i nästa hus fästes uppmärksamheten och vattenstrålarna på dessa, och där häftade de fast, tills åter nästa nyantända hus tvang till reträtt dit.

Till brandchef i Helsingborg har stadsfullmäktige antagit brandchefen i Kristianstad, löjtnant Holger Fogelklou. Öfriga sökande till befattningen voro: reservunderlöjtnant Enander, Göteborg, brandchef Tell, Landskrona, brandlöjtnant Lundborg, Norrköping, öfverbrandmästare Blomgren, Göteborg, maskinistsergeant Johansson, Helsingborg, brandsergeant Andén, Örebro, föreståndare Södergren, Frånö, fanjunkare Nordblad, Helsingborg, ritare Perlmström, Göteborg, brandchef Landström, Falun, brandchef Lindmark, Hernösand, ryttmästare Bergenstråhle, Ystad samt löjtnant Arborén vid Helsingre regemente.

Stadsfullmäktige ha uppställt det villkoret att den nye brandchefen omedelbart skall taga afsked från sin militära tjänst.

Till brandchef i Karlskrona har stadsfullmäktige den 8 dennes antagit brandlöjtnanten i Norrköping

Lediga platser.

Brandlöjtnantsbefattningen

vid Norrköpings brandkår är till ansökan ledig. Afhöningsförmånerne äro: Kontant arlig lön 2,400 kronor med två alderstillägg å 300 kronor efter respektive fyra och åtta års tjänst, fri bostad om 4 rum och kök, fritt bränsle och lyse. Platsen tillsättes med tre månaders ömsesidig uppsägningsrätt. Ansökningar skola ställas till Norrköpings Stads Brandstyrelse och insändas till undertecknad senast den 10 instundande Juli, hvilken dag ansökningstiden utgår.

Norrköping den 10 Juni 1911.

Robert Mossberg.
Brandchef.

köping R. I. Lundborg. Öfriga sökande voro: brandchefen i Kristianstad, löjtnant H. Fogelklou, öfverbrandmästare Erik Blomgren, Göteborg, brandchefen L. Tell, Landskrona, vice brandchefen Aug. Viberg, Södertelje, brandchefen Nils Lindmark, Hernösand, brandchefen Carl Landström, Falun, reservunderlöjtnanten E. Enander, Göteborg, ritaren Gustaf Perlmström, Göteborg och föreståndaren Axel W. Södergren, Frånö. Brandchefen i Kristianstad hade före valet återkallat sin ansökan.

25 år i brandkårens tjänst. Ordinarie brandkarlen vid Göteborgs brandkår Ernst Nyman firade den 15 dennes sitt 25-års jubileum vid nämnda kar. Nyman är fortfarande, trots sin långa och ansträngande tjänstetid, vid god vigör.

Brandcheferna i Umeå afgå. Med anledning af kritiken öfver ledningen vid släckningen af den stora eldsvådan i Umeå den 30 maj ha brandchefen, kapten B. E. Forsgren, och andre brandchefen, löjtnant R. K. Roth, anhållit om entledigande från dessa befattningar. Kapten Forsgren har varit brandchef i 15 år och betraktar ortspressens kritik som obefogad. Framställningarna ha bifallits af stadsfullmäktige och ha i deras ställe utsetts till brandchef kaptenen vid Västerbotens regemente C. O. Ahnström och andre brandchef löjtnanten L. Wahlberg.

HEL ÅRGÅNG

af Svensk Brandkårs-Tidning för 1910 erhålles om 2 kronor i frimärken eller pr postanvisning insändes till

Expeditionen af Svensk Brandkårs-Tidning, Göteborg.

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSAFFÄREN Stockholm
E. Bergström & Co.
 Guldmedalj Stockholm 1897. Högsta pris Geöle 1901. Statsdiplom Berlin 1901.
 Specialaffär för **Brandmateriel.**

Utrikes.

Fångar som brandsoldater. I ett straffängelse med 116 män och 35 kvinnor i Eanderson nära Neuchatel utbröt en dag eld genom en felaktig skorstenspipa. Genom den starka storm som rädde spred sig elden hastigt och trots elfva brandkärers ansträngningar brunno fem af de tio byggnaderna, bland dem fängelsedirektörens bostad, ned.

Största nyttan gjorde fångarnas brandkår, som med kvinnornas hjälp räddade andra byggnader, där männen voro inneslutna. Fångarna arbetade strängt under fyra timmar och under den allmänna förvirringen och förskräckelsen skulle många ha kunnat undkomma, men inte en enda sänkades. Direktören framförde sitt tack till dem, när allt var öfver. Kvinnorna skickades till Witzvil-fängelset, men männen fingo återvända till cellerna.

Breflåda.

Iakttagare. Någon krigsdans gagnar oss inte.
Insändare fr. H-g. Eder insända eloge kan tyvärr ej användas utan måste i tyshet begrafvas.

Glimtar.

REGLEMENTET FRAMFÖR ALLT. I en liten stad rasar ett starkt oväder. Åskan slår ned i en kvarn, som snart står i ljusan låga, men likväl hör man icke af brandkären, ehuru manskapet strax vid ovdrets ut-

brott rückt ut på torget med sprutor och räddningsattiralj.

Till sist störtar stadens borgmästare andlös till torget och ropar irriterad till brandchefen:

— Hvar tusan blir ni af med sprutorna? Vet ni inte, att kvarnen brinner?

— Jo, det vet jag nog, herr borgmästare, svarar brandchefen med mycken värdighet, men jag måste naturligtvis hålla mig till reglementet. Var god och läs igenom artikel 8:

”I fall af häftigt oväder har brandkären omedelbart att rycka ut och fatta posto på torget med alla släckningsredskapen och stanna där så länge ovädet varar för att i hvarje ögonblick vara beredd att göra front af hvilken som helst sida.”

SVAR PÅ TAL. Vid slutet af Adolf Fredriks regering inträffade under februari månad en betydlig eldsvada i Stockholm. Kölden var ovanligt skarp. Alla sjöar voro betäckta af tjock is. Detta vållade en brist på vatten, att alla närvarande måste med ämbar hämta det för sprutornas gång nödiga kvantum vatten. Det var icke alldeles mörkt, men tämligen stark skymning, så att lågorna spridde ett präktigt sken, hvilket ditlockade många nyfikna, af hvilka ganska få kunde förmås att langa vatten. Framför hopen af nyfikna hade trängt sig en tjock och välfödd herre, hvilken med armarna djupt instuckna i en muff, något som vid den tiden brukades äfven af karlar, fröjdades af det praktfulla skådespelet.

— Hjälp till att bära vatten, herre! sade en ung man af tämligen spenslig, men kraftig gestalt, och hvilrens kläder voro alldeles glacerade af vatten, som på honom dels blifvit spillt, dels sprutadt.

— Hvad tänker han på min vän? svarade den tjocke herrn.

— Jag tänker, att ni kan taga det där ämbaret, som står tomt där borta, hämta vatten i vaken och slå det i tillbringarn.

— Hör på, min gunstig herre: jag skall säga honom, att jag är hofrättsrådet X. X.

— Och jag är kronprinsen Gustaf, svarade den unge bäraren, i det han tömde hela ämbaret öfver det förbluffade hofrättsrådet.

